

STRIJD KREET

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET LEGER DES HEILS IN NEDERLANDSCH OOST INDIË.

EDWARD J. HIGGINS, Generaal.

WILLIAM BOOTH, Stichter.

JOHANNES W. DE GROOT, Kommandant.

34ste JAARGANG No. 11.

Internationaal Hoofdkwartier :
101 Queen Victoria Street. Londen E.C.

NOVEMBER 1933.

Territoriaal Hoofdkwartier
voor Ned.-Oost-Indië: Javastraat 16, Bandoeng.

PRIJS 10 CENT.

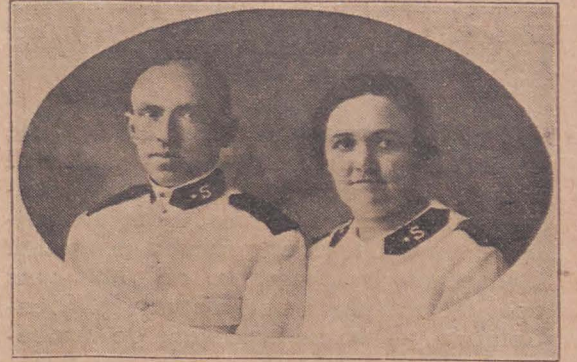
MILITAIR TEHUIS TE BANDOENG.

PLECHTIGE HEROPENING.

SAMENKOMST GELEID DOOR KOMMANDANT DE GROOT.

GENERAAL-MAJoor VAN DE KASTEEL VERTEGENWOORDIGT DEN LEGEROOROMMANDANT.

BELANGSTELLING VAN AUTORITEITEN.

Adjutant en Mevrouw Gerth,
de Beheerders van het Tehuis.

WIJ houden van vooruitgang en het stemde ons dan ook tot vreugde, dat het werk in onze Militaire Tehuizen te Bandoeng en te Malang zich zoo heeft uitgebreid, dat uitgezien moest worden naar een grooter gebouw. In de maand October heeft de heropening plaats gehad van deze beide Tehuizen. Over de Opening te Malang hopen wij in het volgend nummer van de Strijdkreet te schrijven. Hieronder volgt een verslag van de Opening te Bandoeng.

Deze plechtigheid vond plaats op Maandag, den 9den October, des namiddags om 5 uur. Alles was gereed, stoelen waren geplaatst in den tuin, het muziekkorps van het 15de Bataljon en ook van het Jongenshuis stond opgesteld, de vlaggen wapperden vrolijk, de zon scheen, en om kwart voor vijf hadden reeds vele bezoekers plaats genomen..... toen het plotseling hard begon te regenen. Iedereen vluchtte naar binnen, het betreurende dat niet in den ruimen tuin kon worden vergaderd. Maar gelukkig klaarde 't weer op. Vlug de stoelen afgedroogd, klaar gezet en in minder dan geen tijd was alles weer voor elkaar. Intusschen waren onze hooge gasten gearriveerd en konden allen plaats nemen in den tuin voor het Tehuis.

Aanwezig waren: de echtgenoot van den Legercommandant, Mevr. Koster, de echtgenoot van den Chef van den Generalen Staf, Mevr. Boerstra, de directeur van Gouvernements-Bedrijven, Ir. D. de Jongh Wzn, met zijn echtgenoot, de inspecteur van den Militair Geneeskundigen Dienst, Generaal-Majoor Dr. T. J. de Vrieze, de Burgemeester Ir. J. E. A. von Wolzogen Kuhr, de Assistent Resident Mr. P. J. Reyling als vertegenwoordiger van den Resident van Priangan, de Regent R. T. Hasan Soemadipradja, Ir. C. Hillen.

De Legercommandant en de Chef van den Generalen Staf, die wegens een dienstreis verhinderd waren, werden vertegenwoordigd door Generaal-Majoor L. C. A. van de Kastele, die ook namens den Legercommandant zou spreken, en vergezeld was van zijn echtgenoot. Voorts merkten wij tal van hooge militaire autoriteiten op, van wie wij den Plaatselijk Commandant noemen, en den juridischen Adviseur van het Leger des Heils, Mr. C. W. Wormser.

Op verzoek van den Kommandant zong de vergadering het lied: „Kom, o Bron van iedren zegen”. Iedereen zong hartelijk mee. Majoor Loois bad daarna om Gods zegen over deze bijeenkomst. Een Officierszangkoor zong het welbekende strijdlid: „Staat op voor Jezus, soldaten van het Kruis”.

De Kommandant heette alle aanwezigen van harte welkom en dankte hen voor hun belangstelling. Hij zeide: „Het doet ons goed, dat bij afwezigheid van den Legercommandant, die ons een bemoedigende bood-

schap zond, Generaal-Majoor v. d. Kastele als zijn vertegenwoordiger aanwezig is.

Wij zijn óók blij, dat onze vriend de Burgemeester tegenwoordig is.

En dan, wat zal ik zeggen van allen die hier zijn? Is het geen vreugde, dat Mevr. Koster en Mevr. Boerstra tegenwoordig zijn bij de opening van dit huis?”

Ook gaf de Kommandant een korte uiteenzetting van het doel van onze Militaire Tehuizen en van den arbeid onder de militairen.

Daarna gaf de Kommandant het woord aan Generaal-Majoor v. d. Kastele, die de volgende rede hield:

„Toen mij werd verzocht om bij afwezigheid van Zijne Excellentie den Legercommandant bij de openingsplechtigheid van dit nieuwe Militaire Tehuis een woord te spreken, was het mij een groot genoegen, aan dat verzoek te kunnen

hen, die voor het eerst vreemd in deze landen komen. Ver van ouderlijk huis, van vrienden en bekenden, komen zij in een omgeving die hun niet alleen vreemd is, maar die ook zoo uiterst weinig aanknoopingspunten biedt voor een nieuw leven in en niet naast de maatschappij, doordat zij hier niet zoo dadelijk vinden de klasse van de samenleving, waaraan zij gewend zijn, de sfeer, waarin ze zich thuis voelen.

En in die leegte staan dan de Militaire Tehuizen voor velen als een plek, waar men zich kan voelen in een „eigen” omgeving, en waar, naast gelegenheid tot ontspanning en ontwikkeling, ook gelegenheid bestaat om voorlichting en geestelijken steun te krijgen in moeilijke omstandigheden.

Het werk, door het Leger des Heils verricht met de oprichting en instandhouding van zoovele Militaire Tehuizen, is dan ook wel van zeer bijzondere waarde voor den militair in deze landen en daardoor dus vanzelfsprekend voor het Indische leger als geheel.

De Kommandant spreekt de vergadering toe.

voldoen, omdat dat mij de gelegenheid gaf, hier te doen blijken van de groote erkentelijkheid, belangstelling en bewondering, die het Legerbestuur heeft voor het werk van het Leger des Heils in deze gewesten. Behalve aan het werk voor zoovele misdeelden en ongelukkigen in het algemeen, heeft het Leger des Heils zich ook steeds in bijzondere mate gewijd aan de voorziening in de geestelijke behoeften van den Europeeschen militair, en het is geen gebrek aan waardeering voor den overigen mooien arbeid van het Leger des Heils, als het Legerbestuur het werk onder de militairen een speciale plaats in zijn belangstelling geeft.

Van hoe groote waarde dat werk voor den Europeeschen militair is, behoef ik wel nauwelijks nader uiteen te zetten. Wij kennen en voelen allen de moeilijkheden van

Groot met groote voldoening op den toen aangevangen en met zooveel succes voortgezette arbeid kan terug zien, stemt ook ons tot dankbaarheid.

Sedert Maart 1930 wordt dit Tehuis beheerd door Adjutant en Mevrouw Gerth. Hun taak is het helpen — en dit in den ruimsten zin des woords — van de militairen. Zij dragen zorg voor een vriendelijk en gezellig aanzien van het tehuis en voor het scheppen van een prettigen en aangename geest. Steeds zijn zij er in geslaagd, het Tehuis in alle opzichten aan zijn doel te doen beantwoorden.

Het kan dan ook geen verwondering, doch wel blijdschap baren dat het thans wederom noodig is gebleken, naar een ander en ruimer pand om te zien. Op hoe gelukkige wijze de leiding van het Leger des Heils daarin is geslaagd, zal U zoo aanstonds blijken bij de bezichtiging van het gebouw.

De ligging is gunstig, de ruimte voldoet aan alle gestelde eischen. Het lijkt mij in alle opzichten een gelukwensch waard, dat het mogelijk is geweest op dit naar ik meen bij uitstek geschikte pand de hand te leggen.

Kommandant de Groot, U weet dat het Zijne Excellentie den Legercommandant zeer spijt, heden niet persoonlijk hier aanwezig te kunnen zijn. Zijne Excellentie heeft echter van Haar belangstelling in deze gebeurtenis doen blijken in een tot U gericht brief, dien ik hier gaarne wil voorlezen.

„Zeer geachte Kommandant de Groot, — Nu ik door verblijf buiten Bandoeng geen gevolg kan geven aan Uwe uitnodiging om de opening van het nieuwe Militair Tehuis bij te wonen, wil ik U gaarne mijn beste wenschen aanbieden bij deze nieuwe uiting van de werkzaamheden van het Leger des Heils.

Het stemt tot verheugenis, dat bij de hooge en velerlei eischen, welke de tegenwoordige tijdsomstandigheden aan den socialen arbeid van het Heilsleger stellen, de zorg voor onze militairen Uw aandacht blijft houden.

Moge deze zorg leiden tot de resultaten, welke zij verdient, en velen tot heil strekken!”

Ik kan niet beter doen, dan mij bij dien heilwensch aansluiten en als vertegenwoordiger van Zijne Excellentie daarbij uiting geven aan de erkentelijkheid van het Legerbestuur voor alles, wat het Leger des Heils in het belang van den minderen militair steeds heeft gedaan, doet en ontegenzeggelijk nog lange jaren zal doen.

(Zie vervolg pag. 4).

WIE deze samenkomst niet heeft bijgewoond, heeft heel wat gemist. Stel U voor een platform, waarop dertig jonge mannen en vrouwen hebben plaats genomen. Een zaal, tjokvol met belangstellenden, waaronder Officiëren, makkers (ook die van Bandoeng II), vrienden en de muzikanten van het Jongenshuis.

Om 7 uur traden Kommandant en Mevrouw de Groot, vergezeld van den Algemeen-Secretaris en Mevrouw Taylor en den Kweekschoolleider en Mevrouw Loois, binnen en stonden de Kadetten als één man op om hen het Legersaluut te brengen.

Majoor Taylor zette het eerste lied in, dat met geestdrift gezongen werd. Hierna werd Gods zegen afgesmeekt over deze belangrijke samenkomst.

De Kommandant richtte enkele woorden tot de vergadering en zette uiteen met welk doel deze jonge menschen uit alle deelen van Nederlandsch-Indië naar Bandoeng waren gekomen. Groepsgewijze werden zij aan ons voorgesteld: de Toradja's van Midden-Celebes, de Menadoneezen, de Ambooneezen, de Timoreezen, de Sangireezen, de Batakkers, de Javanen en één Chinees, terwijl werd medegedeeld, dat over enkele dagen een Japanner nog zijn intrede in de Kweekschool zou doen.

Toepasselijk was het Bijbelgedeelte, door den Kommandant voorgelezen uit II Korinthe 6, waarin Paulus het zelfopofferende en toch zoo rijke leven van een volgeling van Christus beschrijft.

Het Officiëren-zangkoor zong een mooi lied en later ook de Kadetten. We hadden wel naar hen allen willen luisteren, doch er was slechts tijd om één uit elken groep te laten spreken. Het is moeilijk te zeggen van wie wij het meeste genoten, van het Toradjameisje, den vurigen Javaanschen jongen, den wel-bespraakten Menadonees, den Batakker of den Chinees, die binnenkort den Japanner hoopte te ontmoeten, in wien hij niet zijn vijand, doch zijn vriend zag.

Hoe bleek duidelijk dezen avond, dat wij allen één zijn in Christus.

Brigadier Palstra, die wij als gast in ons midden hadden, gaf een lied uit, zeer geschikt voor zulk een gelegenheid: „Ik wil de kruisvaan dragen” met het koor:

Voor eeuwig wil ik dienen,
Ik vraag geen roem, noch eer,
Mijn loon zij kostb're zielen
Gewonnen voor den Heer!

KOMMANDANT en Mevr. DE GROOT

leiden in de Congreszaal te Bandoeng

de WELKOMSTSAMENKOMST van de

KADETTEN VAN DEN JUBILEUM-CURSUS.

Thans werd de zorg voor de Kadetten door den Kommandant opgedragen aan de Kweekschoolleiders en de Officiëren, die hen assisteren, Kapiteine Brouwer en Kapiteine Limba.

De Kommandant memoreerde, hoe de vader van Kapiteine Brouwer, als pionier van den Legerarbeid in Nederlandsch-Indië, het werk onder heel andere omstandigheden moest verrichten als wij heden ten dage. Toen moest er nog een weg gebaad worden; het Leger was niet bekend en werd niet begrepen. Nu groet iedereen ons en van vele kanten wordt ons vriendelijkheid bevoond en hulp geboden. De Kapiteine werd gevraagd enkele woorden te spreken. Vóór haar, op de voorste rij zat haar vader, onze beminde Lt. Kolonel Brouwer, en in woorden, die uit de diepte van haar hart kwamen, vertelde zij hoe ze het grootendeels aan hem en aan haar geëerbiedigde moeder te danken heeft, dat zij is wie zij is. In haar nieuwe aanstelling als Kweekschool-Officier gevoelt zij, dat

een begeerte van haar hart, die zij reeds als jong meisje gekoesterd heeft, in vervulling is gekomen. Zij beseft, dat er heel veel te doen is, en met Gods hulp zal zij er tezamen met de Kadetten op uit trekken om zielen, die nog in zonde en duisternis leven, tot den Heer te brengen. Het is immers hun verlangen om zielenwinnaars te worden en later uit te gaan naar alle deelen van Nederlandsch-Indië, en misschien nog daarbuiten, om het Evangelie uit te dragen!

De Kommandant schetste ook het begin van onzen arbeid in Midden-Celebes, waarvan de tegenwoordige Kweekschoolleider eenmaal de pionier was. Het deed ons goed hierna te luisteren naar het woord van Majoor Loois, die in de eerste plaats God dankte, dat hij een volgeling van den Heer Jezus en een Heilsofficier mag zijn. Hij vertelde verder hoe klein en moeilijk het begin in Celebes was geweest en hoe wonderlijk het hem thans te moede is, nu hij enkele van zijn eerste leerlingen als Kadetten mag be-

groeten. Hij en zijn vrouw hadden het werk mogen beginnen, anderen hadden het voortgezet. Thans geven de Majors zich met hart en ziel aan de belangrijke taak om deze Kadetten te vormen tot ware strijders en strijders. Veel had ook gezegd kunnen worden over de makkers van Menado, Timor, Ambon, enz. Wat waren we blij ook een 6-tal Javanen te zien. Een van hen is de eerste onder onze Javaansche Officiërskinderen, die zich geeft voor dit werk en hierdoor is het gebed van zijn moeder, die zeven jaar geleden tot Heerlijkheid werd bevorderd, in vervulling gekomen. Mogen velen zijn voorbeeld volgen!

En zoo kunnen wij doorgaan; het geheel was interessant, bezielend en indrukwekkend. Er heerschte een vrije, blijde geest. De Kommandant liet ons telkens opnieuw het nieuwe koor zingen, dat spreekt van blijdschap in den Heer, Die ons kracht geeft om te jubelen in het hevigste strijden.

Eindelijk was het oogenblik aangebroken, waarvan de Kadetten voelden, dat het in 't bijzonder voor hen van groot gewicht was. Daar stonden ze op het platform, terwijl aan de rechterzijde de Nederlandsche vlag en aan de linkerzijde onze Legervlag boven hun hoofden ontplooid werden. De Kommandant verklaarde hen te zijn: „Kadetten van het Leger des Heils”. Van hen wordt verwacht, dat zij zich trouw zullen houden aan de beloften, die zij gemaakt hebben en in gehoorzaamheid en in vertrouwen den Heer zullen volgen. De Algemeen-Secretaris smeekte Gods zegen af voor onze jonge makkers, die aan het beginpunt staan van een belangrijke periode in hun toekomstige loopbaan.

We zongen enkele verzen van het lied: „Vat Heiland, bei mijn handen”, waarna Kolonel Brouwer zijn ziel uitstortte in 't gebed. Er was dankbaarheid jegens God voor de wonderen, die Hij gewrocht heeft en 's Heeren zegen werd afgesmeekt over zoo vele volkeren, die Hem nog niet kennen en volgen. Moge Hij ons allen, en deze jonge krachten in 't bijzonder, vervullen met Zijn Heiligen Geest, opdat wij als volgelingen van het Lam zullen uitgaan om zielen te winnen voor het Koninkrijk Gods.

Zoo eindigde deze samenkomst; zeer zeker zal zij nog lang blijven voortleven in de herinnering van allen, die aanwezig waren en niet het minst in die van de Kadetten.

God zegene den Kweekschoolstaf en de Kadetten!

De nieuwe bijeenkomstzaal van Korps Bandoeng II.

DE KOMMANDANT HOUDT EEN LEZING VOOR DE VOLKSUNIVERSITEIT TE BANDOENG.

Op 17 October hield Kommandant de Groot voor een aandachtig gehoor een lezing over het Leger des Heils als Internationale Organisatie.

Liefde tot den medemensch — verklaarde de Kommandant — was de drijfveer voor de Heilssoldaten over de geheele wereld om een leven te leiden van zelfopoffering, getrouw aan hun roeping als kinderen Gods, als volgelingen van Jezus Christus.

Ruim een uur, waarvan de minuten omvlogen, sprak de Kommandant en zette uiteen, aan hand van verschillende treffende voorbeelden, hoe het Leger des Heils het verlenen van daadwerkelijke hulp aan de gevallen der maatschappij, het rukken uit de ellende van deze stalkers als middel gebruikt om tot zijn doel te geraken — redding der zielen.

Hij schetste ons, hoe deze internationale instelling, dit internationale Leger was gesticht door William Booth.

Het betoog van den spreker over den internationalen geest van het Leger werd schoon geïllustreerd; een viertal Noorsche Officiëren zong een lied in hun eigen taal, waarvan het refrein in het Nederlandsch werd meegezongen door vier Nederlandsche Officiëren en in het Maleisch door vier Indische Officiëren. verv. kol. 4.

VOORUITGANG IN KORPS BANDOENG II.

DE NIEUWE ZAAL GEOPEND

door

KOMMANDANT EN MEVROUW DE GROOT.

Het was ons een groot genoegen om op Zondag 1 October, ter gelegenheid van de opening der nieuwe zaal, onze Leiders in ons midden te hebben, temeer waar zij juist den vorigen dag waren teruggekeerd van hun vermoeiende, doch gezegende tournee in Celebes.

We hadden reeds lang behoefte gevoeld aan een ruimere zaal, want op Zondagavond was de zaal altijd stampvol en konden de nieuwelingen geen plaatsje meer vinden. Vóór de Kommandant naar Celebes vertrok, had hij toestemming gegeven om het nieuwe gebouw te huren en thans bij zijn terugkomst waren de Korpszaken reeds overgebracht. Halleluja!

De zaal was tot de laatste plaats bezet, hoewel we er stoelen bij hadden geleend van een Hotel in de buurt, en ruim 200 personen waren aanwezig.

De Kommandant gaf eerst een beschrijving van zijn reis naar Celebes en de samenkomsten, die daar gehouden zijn met Officiëren en Toradja's. Het was een aanmoediging voor ons te hooren over den grooten vooruitgang, die gemaakt is en over de scharen, die hongeren naar het

Evangelie..... De vruchten van het uitgestrooide zaad worden reeds gezien; de groep Kadetten, die de Kommandant uit Celebes had meegebracht om opgeleid te worden in onze Kweekschool voor Officiëren, was hiervan een treffend bewijs.

Als Bijbelonderwerp had de Kommandant gekozen de woorden, eenmaal door den Heiland gesproken: „Jeruzalem, Jeruzalem!..... hoe menigmaal heb Ik uwe kinderen willen bijeenvergaderen, gelijkewijs eene hen hare kiekens onder de vleugelen vergadert; en gijlieden hebt niet gewild?”

Duidelijk werd ons aangetoond, dat onze Heiland steeds bezig is het verlorene tot Zich te trekken en hoe allen, die zichzelf geheel aan Hem toevertrouwen, bij Hem een veilige schuilplaats zullen vinden.

Ook enkele bijzonderheden hadden dezen avond plaats. Een van de belangrijkste was wel de inzegening van 10 nieuwe Soldaten.

Geve God, dat in de nieuwe zaal nog vele dergelijke gebeurtenissen zullen plaats grijpen en moge de invloed ervan gevoeld worden tot ver in het rond!

Een andere bijzonderheid dezen avond was het afscheid van de Korpsofficiëren,

Kapitein en Mevrouw Mephram, die zich naar een ander deel van het strijdperk zullen begeven.

We zeggen de Kapiteins dank voor het liefdewerk, dat ze verricht hebben en dat een onuitwisbaren indruk heeft achtergelaten bij allen, die hen kennen.

Hierna keerde de Kommandant zich tot den nieuwen Korpsofficier, Adjudant Roëd, en leidde hem met eenige hartelijke woorden in bij de Soldaten van Bandoeng II.

De Adjudant had een oprecht-gemeend welkom in ontvangst te nemen en we bidden, dat onder zijn bevel alle afdelingen van het Korps tot grooten bloei zullen komen.

Een der plaatselijke Officiëren.

Heiland, geef Uw legerscharen
Vrijheid, strijdgeest, kracht en moed!
Met U zien wij geen bezwaren,
En Uw werk gaat voort met spoed.
Halleluja!

Gij doet wond'ren door Uw bloed.

verv. v. kol. 1.

Aan het slot van de lezing nam de Voorzitter der Volks-Universiteit, de Heer J. E. Jasper het woord en zeide, dat zelden een spreker voor de Volks-Universiteit zijn toehoorders met een dergelijken gloed en een dergelijken overtuiging had weten te boeien; hij wenschte den Kommandant Gods zegen toe op den arbeid, door hem en zijn medewerkers hier in Indië verricht.

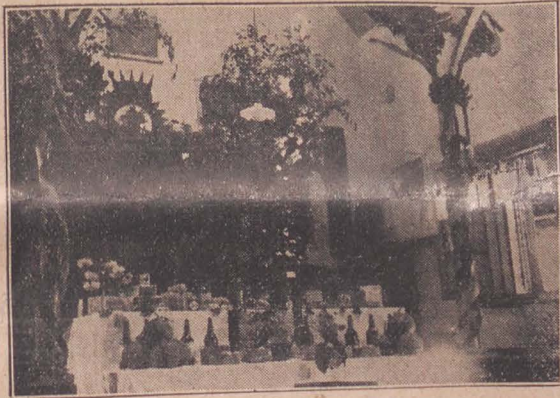
OOGST- EN DANKFEEST IN MAGELANG.

Wij hebben opnieuw ondervonden, dat wie op den Heer vertrouwt, niet beschaamd zal worden. Hadden wij in het begin gevreesd het ons gestelde doelwit niet te zullen bereiken, al spoedig bleek ons, dat de groote Gever aller gaven ons wonderbaar hielp en de harten der menschen neigde als waterbeken, zoodat ons doelwit niet alleen bereikt, doch zelfs overschreden werd.

In het Maleische Korps werden de Oogstfeestdiensten, ondanks het feit, dat vele makkers op meerdaagsche oefening waren, druk bezocht. De zaal bleek voor deze gelegenheid te klein te zijn, zoodat menige laatkomer zich met een staanplaats tevreden moest stellen. Majoor Woodward verklaarde ons doel en beteekenis van het Oogstfeest. Twee zusters wijdden zichzelf opnieuw aan den Heer toe. Op Maandagavond had de openbare verkoop plaats. Het ontbrak niet aan belangstelling en de goederen werden grif verkocht.

Het Chineesche Korps deed voor het Maleische niet onder: integendeel, de opbrengst overtrof onze verwachting. De versiering der zaal en de uitstalling der goederen waren door rappe handen op smaakvolle wijze aangebracht. Elkeen, die de zaal binnentrad, zag het gezegde: „Zien doet verlangen” op zichzelf toegepast. De verkoop had hier Dinsdagavond plaats. De kinderen van den Liefdebond vergastten ons op een mooi lied. Nadat Majoor Woodward ook hier het doel van het samenzijn had verklaard, werd overgegaan tot den verkoop. Deze had een vlot verloop en aan het einde bleek, dat het doelwit met f 25.— was overtroffen. God zij geprezen voor Zijn wonderbare hulp!

S. V.

Oogstfeest, Magelang.

KONINKLIJK BEZOEK AAN DE KWEEKSCHOOL VAN HET LEGER DES HEILS IN NEDERLAND.

Verleden maand maakten wij melding van het bezoek van Hare Majesteit Koningin Wilhelmina aan de Kweekschool van het Leger des Heils te Amstelveen. Een nader bericht meldt ons het volgende:

De Koningin, vergezeld van Prinses Juliana en Prins Hendrik, kwam te ongeveer vijf uur in de Kweekschool aan en werd er ontvangen door den Territoriaal-Leider, Kommandant Bouwe Vlas en den Burgemeester van Nieuwer-Amstel, Mr. P. G. Haspels.

De belangstelling van de zijde van het Leger des Heils was natuurlijk zeer groot. Officieren, Soldaten, Padvindsters en een Officieren-Muziekkorps vormden een eerewachter. Duizenden menschen uit het dorp waren langs den weg geschaard.

De Koningin werd rondgeleid door den Kommandant, nadat eerst de leidende Staf-Officieren aan Haar waren voorgesteld. Nadat Zij Zich met sommigen hunner onderhouden had, werden Hare Majesteit, Prinses Juliana en Prins Hendrik naar de Aula geleid, waar de Kadet-Officieren een lied zongen, dat veel indruk op Hare Majesteit maakte. Zij gaf hieraan uiting tegenover Adjudant Claeijs, die het koor leidde. Hierna bezocht Hare Majesteit den Mannen en Vrouwen-Vleugel en woonde gedurende 10 minuten een Bijbelles bij, welke geleid werd door Kapiteine J. Edelkoort.

Nadat Hare Majesteit toen nog de keuken en bibliotheek bezichtigd had, werd Zij naar het kantoor van Brigadier Beekhuis geleid, waar de Kweekschool-Leider Hare Majesteit de dagverdeeling der Kweekschool voorlas en eenige bijzonderheden over de opleiding der Kadetten en hun studies mededeelde. De Brigadier las ten slotte Hare Majesteit het Verbond voor, dat door iedere(n) Kadet aan het einde van den Kweekschoolcursus wordt geteekend.

Hare Majesteit toonde groote belangstelling en stelde den Brigadier nog verschillende vragen, waarop Zij Haar tevredenheid te kennen gaf met de verklaringen, welke Haar werden gegeven, en voegde er aan toe, dat waarachtige Godsdienst voor den mensch noodig is.

De Koningin onderhield zich nog eenige oogenblikken met Kommandant en Mevrouw Vlas en drukte daarna ieder der aanwezigen de hand.

Toen verliet Zij de Kweekschool, na eerst nog Hare groote voldoening te hebben geuit, nader met het Opleidingssysteem van het Leger des Heils te hebben kennis gemaakt en het doelmatige, mooie Kweekschoolgebouw te hebben bezichtigd. Het enthousiasme was wederom groot en terwijl Zij naar den koninklijken auto voortschreed, speelde het Muziekkorps en zongen de Heilssoldaten Haar de zegenbede toe.

IN UW HEILIGDOM VERBORGEN, (H. L. B. 287)

*In Uw heiligdom verborgen,
Waar der reinen voet slechts treedt,
Ligt een bron van heilig dienen,
Welker krachten niemand meet.
Daar moet liefde 't offer plengen,
Vol ontroering, vreugdestil,
Daar komt Gij mij openbaren,
Het geheim van Uwen wil.*

*In Uw heiligdom verborgen,
Waar m' Uw kracht is toegeleid,
Laat m' U minnen, laat m' U dienen,
Ieder uur U toegewijd.*

*Dieper dan mijn lofaccorden,
Rijker dan mijn dankb're daan,
Is mijn liefde tot den Heiland,
Die voor mij als Borg wou staan.*

*O, die liefde houdt mij teeder,
Houdt mijn harte rein en sterk,
In brengt kleur en licht en leven
In 't geringste van mijn werk.*

*Heiland, laat mij U aanschouwen,
And'ren zeggen, hoe Gij zijt,
Al wat 'k ben en wat ik zijn zal.
Zij U eeuwig toegewijd!*

*Nog eens is 't verbond verzegeld:
Gansch voor U is heel mijn hart,
U te minnen, U te dienen,
Onder vreugd en onder smart.*

*In Uw bijzijn, dierb're Jezus,
Vind ik immer, immer kracht,
Om te volgen, om te dienen,
Ieder uur, dat mij nog wacht.*

DE ALGEMEEN-SECRETARIS OP HET OORLOGSPAD.

CHERIBON.

Het spreekt van zelf dat wij, Heilssoldaten van Cheribon, ons zeer verheugd hadden op dit bezoek, dat plaats vond op Maandag 18 September. Om half vijf 's middags was de jeugd op het kwartier bijeen gekomen, om van daar naar de zaal te marcheeren. Keurig zagen de Padvindsters en Padvindsters, die een eerewachter vormden bij den ingang van de zaal, er uit in hun uniformen.

Toen de Majoors arriveerden, werd hun het groot saluut gebracht, waarna Majoor Taylor den troep inspecteerde. Vervolgens werd begonnen met de kindersamenkomst. De zaal stroomde vol en ook bij deur en vensters stonden vele nieuwsgierigen te luisteren naar de blijde boodschap.

Drie Jongsoldaten zongen een mooi lied. Het koor: „Het vogeltje in de boomen, looft den Heer”, werd in vier talen gezongen, n.l. in het Hollandsch, Engelsch, Maleisch en Toradja-dialect, hetgeen grooten bijval vond. Het was een onvergetelijke dag voor de jeugd.....

De avondsamenkomst voor volwassenen werd goed bezocht. Kandidaat Soenarto gaf zijn vaarwel aan het Korps, aangezien hij in de Kweekschool te Bandoeng zal worden opgeleid tot Officier. Het woord van de Majoors zegende ons rijkelijk en in de uitnodiging kwam één ziel tot den Heer. Wij danken de Majoors hartelijk voor hun bezoek, dat ons heeft aangemoedigd en versterkt.

Itawaka.

POERWOKEDJO.

We kunnen melden, dat het Oogst- en Dankfeest goed geslaagd is in ons Korps. De verkoop had een vlot verloop en ons doelwit werd overtroffen.

Op 14 en 15 October werden de samenkomsten geleid door den Algemeen-Secretaris en Mevrouw Taylor, terwijl Majoor en Mevrouw Woodward mede tegenwoordig waren. De bidstond Zaterdagavond werd goed bezocht en gaf ons een rijken zegen. In den Heiligingsdienst des Zondags werd een zontje van Br. en Zr. Hattalaibessy aan God en het Leger opgedragen, welke plechtigheid geleid werd door Mevrouw Taylor. Mevrouw Woodward sprak een woord uit haar hart en het Bijbelonderwerp, door Majoor Taylor behandeld, bracht ons nader tot den Heer.

Na een opgewekte openluchtsamenkomst op de aloon-aloon, waar men veel belangstelling toonde in het zingen en spreken der Heilssoldaten, kwamen wij bijeen voor de Verlossingsmeeting. Zes Recruten werden ingezegend tot Heilssoldaat en met aandacht werd geluisterd naar het getuigenis van twee hunner. Nadat Officierenzangkoor en de Korpszangbrigade ons hun mooie liederen hadden doen hooren, nam Majoor Taylor Gods Woord ter hand en bracht ons een heerlijke boodschap.

B. O.

SEMARANG.

Weken van te voren hadden we uitgezien naar de komst van Majoor en Mevrouw Taylor, die op 24 September, des avonds, een verlossingssamenkomst zouden leiden. De goede opkomst getuigde wel, hoezeer dit bezoek werd gewaardeerd en de Majoors hadden dan ook een hartelijk welkom in ontvangst te nemen.

Met veel aandacht werd geluisterd naar Majoor Veerhuis, die ons in gedachten meevoerde naar Celebes. Na verschillende andere getuigenissen sprak Mevrouw Taylor ons toe en haar toespraak bevatte rijke lessen. Na een mooi lied van het Officierenzangkoor nam de Algemeen-Secretaris het woord. Op duidelijke en eenvoudige wijze verklaarde hij ons de Goddelijke waarheden en zijn ernstige vraag bracht ontroering teweeg. Ofschoon er geen zichtbare resultaten waren, gelooven en vertrouwen we, dat Gods Woord niet ledig zal wederkeeren, doch vrucht zal dragen, dertig-, zestig- en honderdvoud.

Oogst- en dankfeest.

Dit feest is goed geslaagd, ondanks den regen. De verkoop was bevredigend en met veel genoegen denken we terug aan deze dagen.

Tj. L.

Weet U wie de Chef van den Staf is?

Weet U dat hij naar Ned.-Indië komt? Zie pag. 4 en 7.

NIEUWS VAN DEN GEZINSBOND.

door Mevrouw Majoor Taylor.

Ofschoon wij nog niet in alle Korpsen een Gezinsbond hebben kunnen oprichten, zijn we toch blij, dat er vorderingen gemaakt worden. Het is prettig, brieven te ontvangen van Officieren, die inlichtingen vragen over de oprichting en instandhouding van een afdeling in hun eigen Korps. Uit Pekalongan en Belawan (Sumatra) ontvingen wij bericht, dat in die plaatsen een begin is gemaakt en wij hopen binnenkort te vernemen, dat daar en ook elders de Gezinsbond officieel is opgericht.

Vanwege de groote afstanden kunnen wij de verschillende afdelingen niet zoo dikwijls bezoeken, maar wij doen ons best om ze allen zoo veel mogelijk een heurt te geven.

In Bandoeng gaat 't goed vooruit in beide Korpsen. In Bandoeng II missen wij Mevrouw Adjudant Mepham, want zij was een buitengewoon ijverige medewerkster, doch wij zijn ervan verzekerd, dat Adjudant Roëd zijn best zal doen de belangen van den Bond te behartigen.

In Bandoeng I stelden wij 't zeer op prijs onlangs bezoek te ontvangen van Mevrouw Kommandant de Groot. Een aardig aantal Officieren en leden was opgekomen. Na een solo van Mevrouw Kapiteine Palstra, luisterden wij allen met aandacht naar de toespraak van Mevrouw de Groot, waardoor wij bepaald werden bij het wonderbare geloof van de helden uit het Oude en Nieuwe Testament, alsook van menschen uit latere tijden. Ook werden wij aangespoord om God te vertrouwen, zelfs wanneer wij Zijn handelingen met ons niet kunnen begrijpen.

Mevrouw Adjudant Steen hebben wij van harte welkom geheeten.

Onder de bezoekers van den laatsten tijd zagen wij Mevrouw Lt. Kolonel Dr. Will. en Mevrouw Majoor Hiorth, wat voor ons een oorzaak tot verheuging was.

Verleden week had Majoor Beckley de leiding van de samenkomst en hadden we een goeden tijd.

Er was veel afwisseling in het programma. Wij verliezen enkele makkers door overplaatsing, waaronder Zuster M a u w e r, die in deze samenkomst voor het laatst een treffend getuigenis gaf. Zij is niet lang in Bandoeng geweest, kwam feitelijk met tegenzin, maar is nu dankbaar vanwege het feit, dat zij hier door middel van de G. B. samenkomsten Jezus heeft leeren kennen als haar persoonlijke Heiland, waar zij Hem vroeger alleen als den Jezus uit den Bijbel kende.

Onze gebeden zullen haar vergezellen naar Magelang, waar wij gelooven dat zij een heerlijk werk zal kunnen doen voor de zusters van den Gezinsbond aldaar. Zij gaat in het volste vertrouwen, dat God haar wegen bestuurt.

Na dit getuigenis werd door de eene na de andere een koor naar eigen keuze gezongen en Mevrouw Majoor Loois sloot de rij met: „Geen nacht daar!”

Hierna sprak Majoor Beckley over de vriendelijke uitnodiging van den Heer: „Komt herwaarts tot Mij”. Hoe noodzakelijk is het, telkens weer tot Hem te gaan. Mevrouw Adjudant Schulz sloot dit samen met dankgebed.

We kunnen niet alle afdelingen van onzen Gezinsbond noemen, doch hopen van tijd tot tijd melding te maken van interessante gebeurtenissen in de verschillende Korpsen.

**

In HOLLAND is het tiende Jaarfeest van den Gezinsbond gevierd. In een persoonlijk schrijven deelde Mevrouw Brigadier Grimijser, de Territoriale G. B.-Secretaresse in Nederland, mij mede dat de bijzondere samenkomsten, die in verband hiermede in de groote steden zijn gehouden, wonderbaar zijn geweest.

Het is zeer op prijs gesteld, dat ook de afdelingen in Nederlandsch Oost-Indië een gelukwensch hebben aangeboden.

God zegene den Gezinsbond over de geheele wereld en geve, dat nog velen toegevoegd zullen worden aan het aantal leden, dat door den Gezinsbond den Heiland heeft gevonden!

TEN einde den Chef van den Staf van de wereld-organisatie „Het Leger des Heils”, Commissioner Henry W. Mapp, die begin Januari een bezoek zal brengen aan deze gewesten, bij U in te leiden, stel ik mij voor U enkele mededeelingen te doen betreffende zijn komst in het Leger des Heils en zijn loopbaan.

Persoonlijk ken ik den Chef van den Staf reeds vele jaren en eer hem als leider, als heilssoldaat en als mensch.

Het zal U ongetwijfeld interesseeren te vernemen

hoe de Chef van den Staf met het Leger des Heils in aanraking kwam.

In het Leger-Museum, dat in een daartoe gereserveerde ruimte van de Congress-Hall in Clapton is ondergebracht, treft men voorwerpen van den meest uiteenloopenden aard aan; zij houden allen verband met den arbeid van het Leger, en men zou hier feitelijk nog een zeer eenvoudig exemplaar kunnen bijvoegen en er een label aan verbinden, waarop men zou moeten vermelden: Hierdoor werd een Chef van den Staf van het Leger bij de troepen ingelijfd. Dit voorwerp zou dan een reep chocolade zijn. Hoe een en ander in zijn werk ging, wil ik thans vertellen.

Commissioner Mapp, de zoon van Engelsche ouders, werd in Britsch-Indië geboren en ging in Bombay op school. Op zekeren dag bezocht een Legerzuster, in Indische kleederdracht en blootsvoets, de stad. Een troepje jongens, waaronder de jeugdige Henry Mapp, wilde ten koste van de bezoeker een grap uithalen. Dat liep echter niet zoo af, als zij verwacht hadden,

DE CHEF VAN DEN STAF. EEN INLEIDING DOOR DEN KOMMANDANT.

en de jongens zochten al spoedig ander vermaak. Een bleef er echter nog dralen. De vrouwelijke Officier die hier een kans zag een vriendelijkheid te bewijzen, opende haar tasch en bood den jongen een reep chocolade aan.

Wat kon zoo'n opgeschoten jongen nu anders doen dan het dadelijk voor de lieve schenkster en haar zaak opnemen? Hij talmde nog wat, luisterde aandachtig toe en zag toen in, dat er nog heel wat dieper grond voor dankbaarheid was dan de vergankelijke zoechtigheid, die de Leger-Officier hem gegeven had, dankbaarheid n.l. voor haar toewijding en opoffering voor de zaak, die zij bepleitte.

Toen Commissioner Mapp student in Bombay was, maakte het leven van een ouderen broer sterken indruk op hem. Deze broer nam hem oevalligerwijs — zou men naar den mensch gesproken hebben — mee naar een Legersamenkomst. Hij knielde er neer, om voor zich zelf het volle bewustzijn te verkrijgen van de gunst van God. Hij sloot zich niet onmiddellijk bij de Organisatie aan. Hij was vol bewondering, dat is waar, maar ging eenvoudig met zijn gewone bezigheden voort, en probeerde een getuige van God te zijn in den kring zijner kennissen.

Zijn vrienden deden echter al het mogelijke om zijn enthousiasme te doen verkoelen, maar een Stem, waarvan hij overtuigd was, dat het de stem van God was, zeide tot hem: „Ge zijt gered in het Leger, waarom zoudt ge daarin uw krachten niet geven?”

Hij gehoorzaamde die Stem, en betoonde zich in alle opzichten een echte

Commissioner Henry W. Mapp.

Bloed-en-Vuur-Heilssoldaat. De gloed van zijn temperament die zich bij al zijn Legerwerk openbaarde, trok al spoedig de aandacht van een der Leger-Officieren, die zeer veel succes had in het winnen van flinke krachten voor het Leger.

Wijlen Commissioner BOOTH-TUCKER leerde hem den weg van een Leger-Officier uit, en zooals de Chef van den Staf het zelf eenigen tijd geleden op het Internationaal Hoofdkwartier vertelde, gaf de Commissioner hem op een gloeiend heeten namiddag in een Apothekerswinkel zijn aanstelling als Luitenant in het Leger. Dit was het begin van een loopbaan, waarvan wij hieronder een kort overzicht geven.

Commissioner Henry W. Mapp, heeft achtereenvolgens de volgende posities bekleed:

Veld-Officier van het Leger des Heils in Britsch-Indië en Ceylon.

Chef-Secretaris van de Hadleigh Colony.

Assistent-Secretaris voor Buitenlandse Zaken, verbonden aan het Internationaal Hoofdkwartier te Londen.

Assistent-Veld-Secretaris voor Engeland en Ierland.

Chef-Secretaris van Canada.

Territoriaal Kommandant in Zuid-Amerika.

Territoriaal Kommandant in Japan.

Territoriaal Kommandant in Rusland.

Internationaal-Inspecteerend Commissioner, in welke functie hij Europa, Canada, De Vereenigde Staten van Noord-Amerika, Australië en Nieuw Zeeland bereisde.

In 1929 werd de Commissioner benoemd tot Chef van den Staf van het Leger des Heils.

In ons volgend nummer zal ik U meer uitvoerige mededeelingen doen betreffende zijn loopbaan.

Met de bede, dat God den Chef van den Staf zal willen gebruiken om ons op machtige wijze te zegenen, verblijf ik

de Uwe in den dienst van den Meester,

J. W. DE GROOT,

Kommandant.

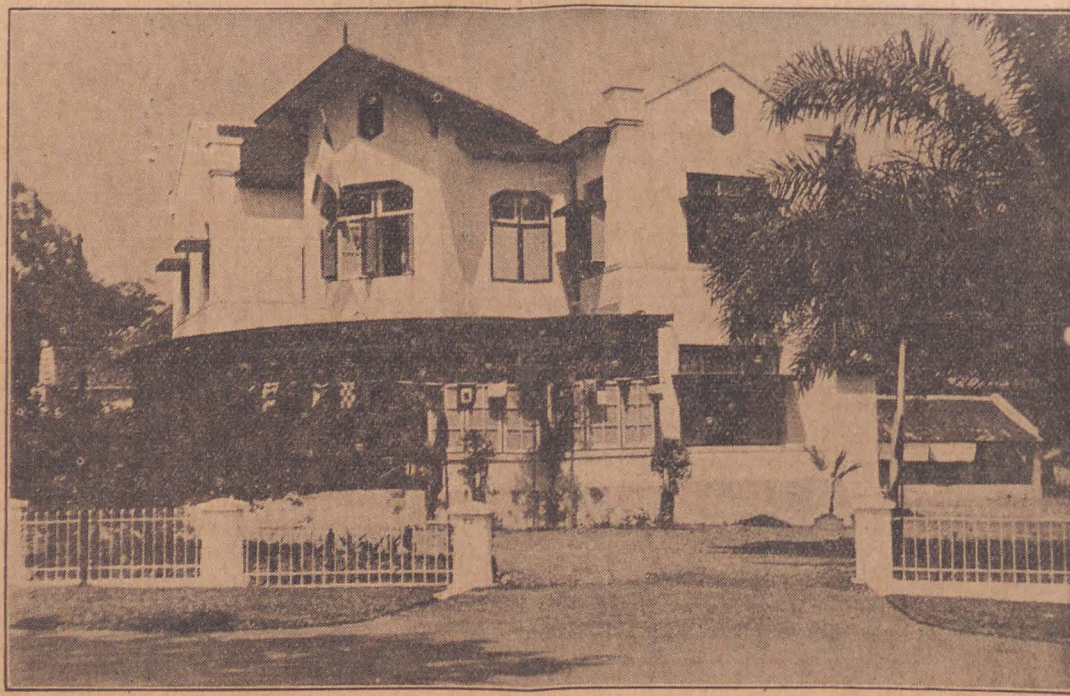
Wat de Pers schrijft over methoden en werkwijze van het Leger des Heils.

Het was een heel ongewone avond daar in de Loge op Toendjoengan. Het was een avond van het Leger des Heils. En dus was het een avond in de sfeer van het Leger des Heils. Vreemdelingen op dit terrein zullen eerst nog even aan die sfeer hebben moeten wennen.

Het doet even vreemd aan, wanneer daar iemand, b. v. de Burgemeester wordt welkom geheelen met een hartelijk woord en de spreker besluit zijn welkomstwoord met een: „God zegene den Burgemeester” waarbij hij tegelijk een applaus inzet, zoodat de heele vergadering deze zegenbede met handgeklap onderstreept. De oningewijde zal daar wat onwennig tegenover staan, maar als even later de Regent met eenzelfde „God zegene den Regent” en eenzelfde applaus wordt welkom geheeten, dan klappen we al mee, want we gevoelen het, het geldt hier slechts een vorm, die in het Leger des Heils inheemsch is, doch die alleen maar wil onderstrepen wat met het hart gewenscht wordt.

Zoo hebben we eigenlijk den gansen avond telkens die sfeer van het „Leger” beleefd en we hebben gevonden dat het toch goed was.

Met grooten nadruk verklaarde de heer de Groot, dat het Leger er allereerst op uit is geestelijken nood te lenigen. Den stoffelijken nood echter eerst lenigen is dikwijls een onafwijsbare eisch. Maar het uitgangspunt, de basis van allen arbeid van het L. d. H. is het geloof in den Heiland en het onsterfelijk voorbeeld door den Meester gegeven. Dat ook de Meester het stoffelijke niet verwaarloosde, bewees

Het nieuwe Militair Tehuis, gelegen aan de Niasstraat, Bandoeng. Officieel geopend op 9 October 1933.

de spreker met het voorbeeld van de wonderbare spijziging. Alleen door de kracht van dat geloof, aldus de spreker, kunnen wij dit moeilijke werk doen. Ik zelf zou niet op 64-jarigen leeftijd Indië in alle richtingen doorkruisen als ik mij niet gedrongen voelde door de liefde van Christus.

Treffende voorbeelden werden door den spreker aangehaald uit het werk van het Leger. Voorbeelden van diepe ellende, waarin het Leger de reddende hand had mogen toesteken, maar waarin het tevens had gewezen op den eenigen weg waarin, naar de opvattingen van het Leger des Heils, wezenlijk en onvergankelijk geluk te vinden is.

Het maakte den indruk alsof de spreker er niet genoeg den nadruk op kon leggen, dat het Leger des Heils niet maar is een philanthropische instelling met misschien een Christelijken inslag, maar dat het vóór alles is een

instituut om zielen te redden van het verderf. Geestelijken nood lenigen, dat is het doel, stoffelijken nood lenigen het middel. Voor sommigen zal dit misschien nog een openbaring geweest zijn. Want niet waar, als we over het Heilsleger spreken dan zeggen we: „Ze doen veel goed, ze verzorgen leprozen, ze helpen iedereen, ongeacht wat richting of kerk, ze hebben ook ziekenhuizen en — en dat verdient in dezen tijd de allergrootste aandacht — ze nemen ook werklozen op, heelemaal gratis, zoo noodig.” Dat is de toon wanneer over het Leger gesproken wordt. Kommandant de Groot zal de laatste zijn om de waarheid van dit alles te ontkennen, maar gisteravond heeft hij toch zeer duidelijk willen doen uitkomen, dat dit niet alles is, dat het hoogste en het beste werk van het Leger des Heils is, zooals ook de Leider het gezegd heeft: Zielen te redden. (De Indische Post)

vervolg van pag. 1.

Ik eindig met een bede, dat God's zegen op dit huis moge rusten en het tot heil van velen zal mogen strekken.”

Kommandant de Groot dankte van harte voor deze woorden en hoopte, dat er een krachtdadige steun zou zijn.

Spr. gaf het woord aan den vertegenwoordiger van den Resident, Assistent-Resident Reyling, die deze taak met genoegen vervulde wegens zijn persoonlijke belangstelling voor het werk van het Leger. Spr. wenschte het Leger des Heils den zegen van boven toe, tot heil van het Leger.

Met belangstelling werd geluisterd naar het woord van den Burgemeester, Ir. J. E. A. von Wolzogen Kühr, die blijde was in de gelegenheid te zijn enkele woorden te spreken. Spreker zag tegenwoordig zoo veel bedrukte gezichten en was dankbaar thans zoo veel verheugde gelaten te zien, inzonderheid onder de Heilssoldaten. Wij hadden gezongen van de milde stroomen allerwegen en hij stemde er volkomen mee in, dat deze tot juichen stof gaven. Namens het Gemeentebestuur en hemzelf wilde hij zijn hartelijken gelukwensch uitspreken. Spreker was ervan overtuigd, dat Gods zegen gegeven zal worden over dit mooie en nuttige werk.

De Kommandant dankte voor deze vriendelijke woorden en voor al de goede wenschen, die wij dezen avond hadden mogen hooren; hij vertelde dat onze Officieren het laatste jaar f 30.000 minder hebben ontvangen voor het werk en toch moet deze arbeid in hetzelfde tempo worden voortgezet. Door den verkoop van de Weldadigheidspostzegels is dit tekort teruggebracht tot een bedrag van f 6.000, en als iemand wilde teekenen voor dit ontbrekende bedrag zou dit hem zeer welkom zijn. Hij hoopte, dat er vrienden zouden zijn, die maandelijksche bijdragen zouden willen geven voor ons werk onder de Militairen.

MET groot verlangen hebben wij uitgezien naar het bezoek van Kommandant en Mevrouw de Groot, die naar Celebes kwamen om het Congres te leiden van 18—25 September l.l.

Veel was er voor gebeden en God heeft ons niet beschaamd, maar ons mild en overvloedig gegeven uit de Hemelsche schatkamers.

Vergezeld van zijn Secretaris, Kapitein Palstra, arriveerde onze Leider reeds vroeg in den morgen te Donggala, waarna zij per auto naar Paloe gingen, onzen eersten Zendingspost in Midden-Celebes. Al dadelijk werden de Kommandants hartelijk en feestelijk ontvangen. Majoor Roslund was op haar post om hen te doen gevoelen, hoe welkom zij waren.

Van Paloe ging het naar Kalawara, waar zij ongeveer te elf uur aankwamen. Een aardige groep schoolkinderen, getooid met sjerpen en vlaggen, marcheerde de Kommandants tegemoet. Ook het fluitkorps was aanwezig. Het ontbrak niet aan welkomstlieders en toespraken. Het was een verrassend moment, toen de Kommandant den Secretaris voor de Divisie, Ensign Ramaker, bevorderde tot Adjutant; deze aankondiging lokte een oorverdoovend applaus uit.

De beheerder der Landbouw-Kolonie, Adjutant Poutiainen, had de eer om de Kommandants te logeeren en het was in zijn korps te Kalawara, dat de eerste samenkomst gehouden werd. De zaal was 's avonds met een belangstellende schare van kolonisten en andere menschen gevuld. Voor de nieuwe kolonisten was deze samenkomst wel iets bijzonders en zij waren er geheel „in”. Adjutant Ramaker liet ons het eerste lied zingen, wat verdienstelijk door het kleine muziekkorps, onder leiding van Adjutant Johannessen, werd begeleid.

Na gebed en het tweede lied, sprak Adjutant Poutiainen hartelijke woorden van welkom tot onze Leiders. Andere sprekers (sters) volgden en allen uitten den wensch, dat het bezoek onzer Leiders velen ten zegen zou zijn. Toen de Kommandant opstond om te spreken, werd hij met spontaan handgeklap begroet. Zijn woorden, zóó hartelijk en begrijpelijk voor allen, vonden gereeden ingang in de harten der toehoorders. Hij werd vertaald door Kapitein Palstra. Met eerbied gedacht hij den jarenlangen arbeid van Mevrouw Veenhuis, die kort geleden naar den Hemel ging.

De Kommandant tusschen de krijgers.

Na een lied van het kleine zangkoor en een mooie solo van Mevrouw Poutiainen, sprak Mevrouw de Groot. Wie luistert niet gaarne naar haar? Hoe toont zij ons altijd weer verborgen schatten uit het Woord van God! Ook dezen avond brachten haar woorden zegen. Er is dien avond eeuwigheidswerk gedaan.

Den volgenden morgen zou de Zendingspost Koelawi bezocht worden. Welk een zegen wordt er door de een en twintig korpsen in Celebes verspreid! Het is geen gemakkelijke strijd, want de machten van satan zijn zeer sterk in dit oord. Er zijn duistere zielen, die in onmiddellijk contact staan met den booze en hun invloed beheerscht een groot gedeelte der bevolking. Maar onze Zendings-officieren zijn actief en zij bestrijden de machten der duisternis „in den Naam van Jezus”. Ook in Koelawi, waar de Adjutants Wikdal gestationneerd zijn, kan men reeds van groote overwinningen gewagen.

De weg naar dezen post is niet gemakkelijk. De auto, waarin zich onze Leiders, benevens enkele Officieren, bevonden, passeerde hooge bergen en diepe ravijnen. Na een moeizamen tocht van ongeveer twee

CONGRES IN CELEBES

GELEID DOOR

KOMMANDANT en MEVROUW DE GROOT.

Heerlijke samenkomsten. Zielen gered.

DE MORGEN DAAGT!

Maandag, 18 September 1933.

Het is vroeg in den morgen, misschien kwart voor zes.

Wij naderen Donggala.

Zachtkens glijdt ons schip over het rimpellooze watervlak.

Slechts een geringe trilling verraadt dat de machines werken, de schroeven draaien.

Het is stil op het dek; de meeste passagiers rusten nog.

Maar welk een schouwspel!

Massief rijst aan den gezichtseinder het gebergte van Midden-Celebes omhoog; grauwzwart, somber, dreigend, hier en daar met een deken van nevelen overdekt. Maar daarachter, daarboven, vlamt de lucht helrood op. Het is de aankondiging der Vorstin van den dag.

Nog een korte wijle en zij-zelve zal in al haar majesteit verschijnen. Dan zullen de nevelen en schaduwen vlieden, en het grauw der bergen overgoten worden met

en een half uur, werd het doel bereikt. Ook hier was het feest. De schoolkinderen van Koelawi, Lindoe, Winatoe, Gimpoe en Toro waren vereenigd en wachtten den Kommandant op voor de keurige Legerzaal.

Spoedig klonken de lieve kinderstemmen de bezoekers in de ooren. Alleraardigst waren de korte toespraken van de jongens en meisjes der verschillende posten. Natuurlijk beantwoordde de Kommandant alle goede wenschen, wat zeer gewaardeerd werd.

Nadat onze vriendelijke gastvrouw, Mevrouw Wikdal, de bezoekers verkwikt had met een kop heerlijke koffie, werden Officieren, Soldaten en schoolkinderen opgesteld voor een marsch door den Kamp.

Intusschen was de vrachtauto met het muziekkorps van Kalawara en eenige Officieren gearriveerd en ook zij namen deel aan den optocht.

Onder leiding van onzen Kommandant, die als een veldheer aan de spits marcheerde, hadden wij een fijnen marsch, zooals zeker wel nooit voorheen door de bewoners van Koelawi is aanschouwd. Warm doch geestdriftig kwamen wij tenslotte terug in het Legerzaaltje en terstond werd de samenkomst begonnen. Het meerendeel der bezoekers bestond uit jonge menschen en ofschoon het buitengewoon warm was, werd er lustig gezongen. Vol bezieling

een gouden lichtglans. Met niet te weerhouden macht zal de zon de duisternis terugdringen naar helen en spelonken, tot dat ook dáár het licht zal zegevieren.

De morgen daagt!

Nóg houden heidendom en onwetendheid de bevolking van Midden-Celebes geknecht. Nóg oefenen de machten der duisternis, vooral op de oudere generatie, een verbijsterend invloed uit.

Nóg is de „balia” (d.i. alles wat samenhangt met het, door ritueel en bezweringen gunstig stemmen der geesten — in den nacht uitgevoerd) het middel waardoor de Toradja zijn onderworpenheid aan sterkere machten erkent, en hun booze invloeden tracht af te wenden. En zij die Midden-Celebes kennen, loochenen het bestaan van lie machten der duisternis niet.

Maar de morgen daagt!

Het Licht der wereld is verschenen. Steeds hooger klimt de Zonne der gerechtigheid. Getrouwe discipelen van Jezus Christus zijn lezige door scholen en zendingsposten den Toradja te onderwijzen, op te voeden, voor te lichten.

Maar het is Gods Geest zelve, Die de harten verlicht, en de duisternis der geesten-bezwinging uitbant.

Reeds zijn er duizenden, die gebroken hebben met het duister verleden, die de Majesteit des Lichts hebben verkozen boven de machten der duisternis, die zelf lichtdragers zijn geworden.

Laat ieder den Leger-arbeid in Midden-Celebes in zijn gebede. gedenken.

God zij geloofd! De morgen daagt!

P.

te houden. Het ruime erf van het koloniehuis leende zich hier uitstekend toe.

Eerst scheen het of alles letterlijk in het water zou vallen, aangezien het stortregende juist voor de meeting begon. Maar gelukkig hield het spoedig op en bleef het tijdens de demonstratie verder droog. Iedereen droeg er het zijne toe bij om de gezelligheid van dezen avond te verhoogen en de verschillende nummers verliepen vlot en prettig. Zeer zeker mag het zangkoortje van Rouwiga in dit verband wel genoemd worden. Wat zong het mooi! „Golgotha”, een lied van de Korpskadetten van Bora, wekte ontroering. Het „pesta medja”, voorgedragen door Officieren en goeroe's van Kantewoe, was uitstekend. De kinderen van Kalawara kwamen voor den dag met een hoepeloefening en de schoolkinderen van Bora met een vlagoefening. Verder verleenden het muziekkorps van Kalawara, het fluitkorps van Paloe onder leiding van Majoor Roslund, en de zangbrigade van Sibelaja goede diensten. Toen deze samenkomst eindelijk gesloten werd, was iedereen ten hoogste voldaan.

Rouwiga en Bora stonden op het programma voor den volgenden dag. In Rouwiga waren de schoolkinderen opgesteld en Kapitein Fredriksen had het originele idee gehad een aantal van zijn Soldaten in de oude krijgskleederen te steken. Gewapend met speer en schild sprongen zij voor de bezoekers uit en onder krijgsgeschreeuw bereikten de Kommandants het Officierskwartier. De samenkomst zou in de openlucht gehouden worden op het ruime erf. Er was een kleine tribune opgericht

De Kommandant en een dorpsheofd.

voor de Kommandants, zoodat iedereen hen kon zien en hooren. Christenen en Mohammedanen waren opgekomen uit Rouwiga en omstreken. Liederen van schoolkinderen en toespraken van Officieren wisselden elkan- der af. Hoe mooi sprak Mevrouw de Groot de schare toe. Men kon op de gezichten lezen, dat het begrepen werd.

Kapitein Fredriksen trad op als vertaler in de Ledo-taal. Uit de toespraak van onzen Leider sprak het groote verlangen om de zielen tot beslissing te brengen. Nadat ook Kapitein Palstra gesproken had, begon de uitnodiging.

Een oude man was de eerste die neerknielde, eenige vrouwen deden den beslissenden stap eveneens, gevolgd door een paar jongeren. Of zij het begrepen? Wij kunnen dat veilig in de handen laten van Hem, Die hen liefheeft, Die den prijs voor hun zielen betaalde met Zijn eigen Bloed en zeker ook hun eenvoudige gedachten en gebeden verstaat.

Mevrouw Fredriksen zorgde goed voor den inwendigen mersch en na een paar uur rust ging het per auto naar Bora. Ook daar had alles een feestelijk aanzien; vooral de zaal was keurig versierd.

Hier hadden wij het jonge volkje; de ouderen zijn niet gemakkelijk te bereiken, doch God doet Zijn werk. De schoolkinderen zongen zeer mooi. Het nieuwe koor, dat door Mevrouw Poutiainen vertaald is in het Maleisch en wat veel opgang maakte tijdens de Congres-dagen, werd al spoedig meegezongen. Mevrouw de Groot sprak heerlijke woorden, waarna de Kommandant een Bijbelonderwerp behandelde. Het was een gezegende avond.

De marsch door Koelawi.

vervolg van Pag. 5.

Zondag: de laatste dag. Hoewel de voorgaande dagen reeds veel gevegd hadden van de krachten van den Kommandant en Mevrouw de Groot, waren zij klokslag acht al weer op de commandobrug te Sibalaja. Hier was de zaal tot in alle hoeken gevuld. Welk een mooie samenkomst! En luisteren dat de menschen deden! Geen woord ging verloren. Er ging bezieling uit van al die opgeheven gezichten. Krachtig sprak de Kommandant de schare toe; welgekozen als altijd waren de woorden van Mevrouw de Groot. Kapitein Palstra gaf ook hier een treffend getuigenis. Het verwonderde ons niet, dat in de uitnoodiging de een na den ander naar voren kwam en ontroerend was hun gebed om schuldvergeving, dat zij gezamenlijk opzonden onder leiding van Mevrouw Poutiainen. Drie en twintig zielen zochten dien morgen een zegen van den Heer. Het verheugde ons aller hart, toen de Kommandant op de stoep voor de zaal de Ensigns Kalangi, die een goed werk verrichten in Sibelaja, bevorderde tot den rang van Adjudant.

Huis van Kolonisten te Kalawara.

Wat te zeggen van de Heiligingssamenkomst, die plaats had om tien uur 's morgens? Gods Geest werkte aan de harten van het begin tot het einde. Ernstig, vriendelijk, beslist sprak onze onvermoeide Leider ons toe naar aanleiding van Johannes 15.

Ook de woorden van Mevrouw de Groot maakten diepen indruk. „Gedenk aan mij, o, machtig God”, zong de Zangbrigade en Hij verhoorde dit gebed. Mevrouw Poutiainen zong een mooi lied. Toen de uitnoodiging begon, kwamen zij naar voren, jong en oud, allen met hun eigen zielenooden. Nog zij gemeld, dat in deze samenkomst niet minder dan zestien Soldaten werden ingezegend en tien Kandidaten van de verschillende Korpsen naar de Kweekschool werden uitgezonden. Rijk gezegend gingen wij huiswaarts.

Ten slotte kwam Paloe aan de beurt. Het kleine groepje Heilssoldaten daar mag gezien worden. Majoor Roslund had de Bioscoop gehuurd voor deze gelegenheid. De Controleur van Paloe, de WelEdelgestrengte Heer Vorstman was mede aanwezig. Ook nu werd het werk van satan afbreuk gedaan en Gods Naam groot gemaakt! Gods woord keert nooit ledig weer en de kleine groep dapperen van Paloe zal eenmaal de vruchten zien van dezen avond.

Maandagmorgen namen wij afscheid van onze beminde Leiders. De dagen waren te gauw voorbij gegaan. Wij, Celebianen, danken U, Kommandants, en zien uit naar een spoedig weerzien en zoo mogelijk een langer bezoek.

Zeker komt een woord van dank toe aan den Secretaris voor de Divisie, Adjudant Ramaker, die op de zijn eigen flinke wijze den Kommandant ter zijde stond, als ook aan de Adjudants Poutiainen en de Sectie-Officieren, die allen het hunne bijdroegen tot het welslagen van deze gezegende Congresdagen. Gode zij al de eer!

A. Both.

Wanneer de vijand mij omringt,

Op Jezus blijf ik zien;

Geen macht, die mij tot 't kwade dwingt,

Als 'k blijf op Jezus zien.

Zowel in 't hevigt van den strijd

Als in de stilte en rust,

Schenkt Hij mij zegepraal altijd;

Dus ben 'k in Hem gerust.

VALSCHE CHRISTUSSEN.

DOOR DE LEGERMOEDER.

De eerste denkbeeldige Christus van deze eeuw schijnt een soort van godsdienstige mythe of goede engel te zijn — een wezen der verbeelding, iemand, die in het grijs verleden geleefd heeft en over wien men heel goed kan prediken, schrijven en zingen, of van wien men schilderijen kan maken, om de woningen der menschen te versieren — een soort van godsdienstigen Julius Caesar, die eeuwen geleden wondervolle dingen gedaan heeft, en die op de een of andere manier in de toekomst degenen, die verstandelijk in Hem gelooven, zal zegenen; maar dat hij den mensch nu in zijn nooden, schuld, gebondenheid of zielsangst zou kunnen helpen, daarover praat men niet. Deze Christus brengt geen verschil in henzelf of in hun leven.

Dit is niet de Christus, Die ons in het Nieuwe Testament getekend wordt. De Christus Gods was een werkelijke, echte Persoonlijkheid, Die rondwandelde op aarde, met de menschen omging en hen onderwees, Die hen hielp en hen redde van hun booze begeerten en hartstochten, en Die beloofde dat te zullen blijven doen tot aan het einde der wereld, Die Zijn volgelingen riep uit de kwade, zondige wereld om Hem te volgen, Zijn kruis dragend, Zijn woorden gehoorzaamend, en Zichzelf wijddend aan dezelfde doeleinden, waarvoor Hij leefde en stierf.

Een tweede verkeerde maar zeer algemeene voorstelling van Christus in deze dagen is, dat Hij een soort van Goddelijke aanvulling is. Gij zult de menschen hooren zeggen, als ge ze over hun ziel aanspreekt: „Ja ik weet, dat ik heel zwak en zondig ben, maar ik doe mijn best, en Jezus is mijn Heiland; Hij zal aanvullen wat mij ontbreekt.” In deze gevallen is er zelfs niet

de erkenning van de noodzakelijkheid van vergeving, veel minder nog van de kracht van Christus om de ziel in gerechtigheid te vernieuwen en haar bekwaam te maken voor de heilige bezigheden en het heilige gezelschap van den Hemel. Deze Christus wordt gebruikt als een vergoeljing voor menselijke mislukkingen en als een tegenwicht in de schaal van menselijke verdiensten.

Voor anderen is deze denkbeeldige Christus slechts een hooger menschelijk wezen, een schoon voorbeeld — het schoonste, dat de wereld ooit gezien heeft; geen Goddelijk, maar hetgeen onze opvatting van het Goddelijke het meest nabijkomt, maar toch slechts menschelijk.

Helaas! De bewonderaars van dezen menschelijken Christus maken het droevig openbaar in hun leven en ervaring, dat de menschheid niet slechts een voorbeeld noodig heeft, maar een inspireerende persoonlijkheid om haar verloren evenwicht te herstellen, haar zwakke vermogens te versterken en haar geestelijke aspiraties opnieuw aan te wakkeren. In mensch noch engel is kracht, om de menschenziel van haar ketenen te bevrijden.

Een volgende moderne voorstelling van den Christus is die van een plaatsvervangenden Heiland — niet in de beteekenis van verzoening alleen, maar in den weg van gehoorzaamheid. Deze Christus wordt voorgesteld als in Zich belichamende de gansche Verlossing des zondaars, waarin slechts behoeft te gelooven — d.w.z. men moet Hem aannemen met het verstand als het verzoenend Offer, en in Hem vertrouwen als voor den zondaar al de zegeningen, die in Zijn dood inbegrepen zijn,

Wijlen Mevrouw Generaal Wm. Booth geb. Catherine Mumford, de Legermoeder.

verkrijgend, ongeacht eenige innerlijke verandering in den zondaar zelf.

Ik vrees, dat duizenden tot Christus opzien om hen te redden van de gevolgen der zonde, d.w.z. de hel — die voortgaan de zonde te bedrijven; zij begrijpen het doel en het werk van den Christus Gods totaal verkeerd. Zij zien niet, dat Hij niet slechts gekomen is om de menschen naar den Hemel te brengen, maar om hen weer in harmonie met Zijn Vader te brengen; zij beschouwen de verzoening als een soort hulpmiddel, waardoor zij den Hemel zullen binnengaan, terwijl hun karakter op aarde onveranderd blijft.

De menschen, die zoo denken, vergeten, dat de zonde een grooter kwaad is volgens het Goddelijk oordeel dan de hel; zij zien niet in, dat de zonde het voornaamste kwaad is. Als er geen zonde was, dan behoefde er geen hel te zijn. God wil slechts de menschen van de gevolgen der zonde redden door hen van de zonde zelf te redden; en dit is het groote, kenteekende werk van Christus — Zijn volk zalig te maken van hunne zonden.

NAAR HET DUIVELS - EILAND.

KOMMANDANT PEYRON OPENT HET LEGERWERK OP DE STRAFKOLONIE IN FRANSCH GUYANA.

In 1928 werd er in de couranten melding gemaakt van Kommandant Peyron's grootsch plan, dat toen de belangstelling van duizenden in Frankrijk bezighield. De Fransche Pers beschreef de treurige toestanden in het banningsoord Cayenne. Commissies en rapporten hebben daarna de noodzakelijkheid van het uitroeien van de daar heerschende schandelijke toestanden bepleit, doch het mocht niets baten.

Ensign Pean werd toen door Kommandant Peyron, den Leider van het Leger des Heils in Frankrijk, op een onderzoekreis naar Fransch Guyana gezonden. Na een reis van drie weken bereikte de Ensign „het Bagno”. Uit een brief, door hem geschreven aan den Kommandant, nemen wij het volgende over:

„Ik had onmiddellijk het gevoel, op een andere planeet te zijn aangeland; niets herinnerde me aan de wereld, waar ik tot op dat oogenblik gewoond had. De aanhoudende hitte, de ondraaglijke vochtigheid, de huidkleur der bewoners, de gelaatsuitdrukking dezer menscheijke wezens, die men mij aangeduid had onder den naam van „Galeiboeven” — de vocabulaire van deze vreemde wereld schijnt niets te begrijpen van woorden als geweten, liefde, vreugde, verzachting, vrijheid — dat alles deed mij gelooven, dat ik een ontzettende nachtmerrie doorleefde. De indrukken, die ik er van bewaard heb, blijven leven; de ontroering bij het herdenken is nog hevig.

Ik werd vriendelijk door den Gouverneur ontvangen; kreeg ook toestemming om de in eenzame opsluiting verblijvendden te bezoeken; een uur later bevond ik mij in het obscure etenskrot van de

„vrijgelatenen”, die hun ellende in een glas suikerbrandewijn trachten te vergeten. Ik trad daarna het blokhuis der zoo zwaar gestraften binnen. Ik heb de zonde in al haar ontzetting aanschouwd; ik heb de vertwijfeling haar werk zien verrichten, traag en ontzettend, op menschen die eens jong, gelukkig, sterk en flink waren. Ik heb zelfs de ambtenaren dit vreeselijk oord zien ontvluchten.

Ik heb ook, op het oogenblik dat de „Biskra” me wegvoerde van deze ontzettende streek, een groep „vrijgelatenen” gezien, zwaaiend met hun hoeden, de blikken gevestigd op de boot, die zij nooit zouden kunnen nemen; ik heb de droefheid in hun verstarde blikken gezien; ik heb hun kreet gehoord: „Kom terug, kom terug, kom spoedig terug!”

Ensign Pean eindigde zijn brief als volgt: „Veroorloof mij thans te eindigen met den noodkreet: Er moet iemand gaan! Als God het toestaat, en u er ons voor waardig keurt, dan staan wij tot allen dienst daar bereid. Mijn verloofde en ik willen gaan, en wij zullen deze zending als een eer en een voorrecht beschouwen.”

Dat was in 1931. De Ensign is daarna ziek geworden en aan zijn terugkeer naar Guyana kon vooreerst niet gedacht worden.

Wanneer iemand in Frankrijk veroordeeld wordt tot gevangenisstraf in Guyana, is dit altijd minstens voor den tijd van tien jaar; na tien jaar gebeurt het hoogst zelden, dat hij naar huis mag terugkeeren, want doorgaans moet hij na het volbrengen van zijn gevangenisstraf een gelijk aantal jaren daar doorbrengen als banneling. Vandaar dat de bevolking van Guyana bestaat uit gevangenen en ex-gevangenen.

Eindelijk, na vele jaren, is de wensch van Kommandant Peyron om iets voor het lot van deze arme stakkers te doen, in vervulling gekomen en hij is zelf naar het Duivels-eiland gegaan om het werk van het Leger des Heils aldaar te installeren. De Officieren, die zich voor dezen moeilijken arbeid beschikbaar hebben gesteld, zijn: Adjudant en Mevrouw Pean en Kapitein en Mevrouw Hausdorff, die de vaste overtuiging bezitten, dat God hen voor dit werk geroepen heeft.

Kommandant Peyron heeft tijd noch moeite gespaard om uit te vinden op welke wijze deze menschen het beste te helpen zijn.

Hij begrijpt, dat zij behalve geestelijke, ook lichamelijke hulp van noode hebben en hij heeft daarom een apparaat medegebracht voor het verdelen van muskieten, opdat de zoo gevreesde malaria bestreden kan worden. Verder heeft hij een radio-toestel medegenomen om de menschen in de gelegenheid te stellen muziek uit hun eigen land te hooren.

Den vrijgelatenen, den z.g. „bannelingen”, zal de kans geboden worden zich met eenigen arbeid bezig te houden, hetzij op het land of met een of andere industrie. Zeerzeker zal deze maatregel strekken tot verbetering van den heerschenden toestand.

Bovenal brengt het Leger de boodschap van Gods liefde, van bevrijding uit de macht der zonde, van vrede door het Bloed des kruises en van blijdschap in 't geloof in Jezus Christus.

Laat ons voor onze makers bidden, die dit werk op zich genomen hebben! Moge God hun gezondheid schenken en hen tot rijken zegen stellen voor velen!

Wacht op den HEERE, zijt sterk, en Hij zal uw hart versterken.
ja, wacht op den HEERE

OFFICIEELE MEDEDEELINGEN.

Bevordering.

Lt. COMMISSIONER GEORGE LANGDON, in bevel van het Mannen-Maatschappelijk Werk i.h. Britsche Territorie, bevordert tot COMMISSIONER.

Bevordering en aanstelling.

Kolonel GEORGE CARPENTER, Chef-Secretaris van Australië-Oost, bevordert tot Lt. COMMISSIONER en aangesteld als Territoriaal-Kommandant voor Zuid-Amerika Oost.

HENRY W. MAPP,
Chef van den Staf.

Londen, 27 September 1933.

Bevorderingen.

Tot Adjutant: Ensign D. Ramaker. *
Ensign J. Kalangi. *
Kapitein W. H. Tondajoe. *

Tot Kapitein: Luitenant A. Hans.
Luitenant J. Roskam.
Luitenant G. Tondajoe.

Tot Luitenant: Kdt. Luitenant R. Rigo.
Kdt. Luitenant M. Steenhuizen.

Aanstellingen.

Adjutant E. Walo naar Poeloe si Tjanang, Leprozerie.

Adjutant L. Wilson naar Pelantoengan, Leprozerie.

Kapitein S. Loemie naar Paloe.

Kapitein E. Knopfli naar Soerabaja-Ziekenhuis.

Kapitein A. Merpati * naar Peana.

Kapitein L. Leimena naar Batavia I.

Luitenant H. Gringhuis naar Soerabaja-Ziekenhuis.

Luitenant P. Helmhout naar Bandoeng I.

Luitenant E. Pennenburg naar Koendoer, Leprozerie.

Luitenant M. Steenhuizen naar Boegangan.
Kdt. Luitenant D. Karepouwan * naar Bandoeng II.

J. W. DE GROOT,
Kommandant.

Bandoeng, 1 November 1933.

Aanteekeningen van den Algemeen- Secretaris.

Onze Leiders.

Het doet ons genoegen te kunnen melden, dat de Kommandant wederom in staat is geweest zijn vele en drukke plichten te volbrengen. Behalve openbare samenkomsten, werd de Kommandant in het Paleis te Buitenzorg door Mevrouw de Jonge, de echtgenoot van Z. E. den Gouverneur-Generaal, in audiëntie ontvangen, bij welke gelegenheid hoofdzakelijk het vraagstuk der leprozen werd besproken.

Een andere bijzonderheid was de Lezing over „De oorsprong van het Leger des Heils en zijn veelomvattende arbeid”, die onze Leider voor een aandachtig gehoor in de Bandoengsche Volksuniversiteit heeft gehouden.

Thans zijn de Kommandant en Mevrouw de Groot naar den Oosthoek vertrokken, alwaar verschillende lezingen en samenkomsten zullen worden gehouden.

Mevrouw A. C. de Jonge—Baronesse van Wassenaer.

Als blijk van haar belangstelling in en medeleven met het lot der leprozen, zal Mevrouw de Jonge ter gelegenheid van het a.s. bezoek van den Gouverneur-Generaal aan Midden- en Oost-Java, op 25 October de Leprozerie „Pelantoengan” bezoeken. Zij zal vergezeld worden door den Algemeen Secretaris, den Gouverneur van Midden-Java, den Resident van Semarang, den Intendant en Freule A. J. C. de Jonge.

Bij het ter perse gaan van dit nummer ontvangen wij bericht, dat Mevrouw de Jonge eveneens een bezoek heeft gebracht aan het nieuwe Tehuis in Malang.

DE GROOTE GEBEURTENIS NADERT. DE CHEF VAN DEN STAF COMMISSIONER HENRY W. MAPP

VAN HET INTERNATIONAAL HOOFDKWARTIER
KOMT NEDERLANDSCH-INDIË BEZOEKEN

: 4 — 17 JANUARI 1934 :

Groote Openbare Samenkomsten zullen worden gehouden in de voornaamste steden.

Het volgende reisplan is opgemaakt:

4	Batavia.	8 — 10	Soerabaja.
5	Buitenzorg.	11	Magelang.
6	Semarang.	12	Djocja.
7	Krengseng.	13 — 17	Bandoeng.

Zie uit naar nadere aankondigingen.

Militaire Tehuizen.

Een reeks van bijzondere avonden is in alle Militaire Tehuizen op Java georganiseerd gedurende de maanden October, November en December. Lezingen, filmavonden en muziek- en zangfeesten zullen worden gegeven.

Er is reeds veel belangstelling voor aan den dag gelegd. We hopen, dat deze avonden niet alleen belangwekkend en leerzaam zullen zijn, doch dat zij een geestelijken zegen zullen brengen aan hen, voor wie deze Tehuizen in het leven zijn geroepen. We willen de lezers opwekken het verslag te lezen over de opening van het nieuwe Tehuis in Bandoeng op 9 October. Te zeggen dat Adjutant en Mevrouw Gerth in hun schik zijn, is nog maar zwak uitgedrukt.

Hostel voor Maatschappelijke hulp.

Tijdens zijn tournee in den Oosthoek zal de Kommandant ook de opening van het „Hostel voor Maatschappelijke hulp” te Malang leiden. Niet alleen zal het Militair Tehuis hier ondergebracht worden, doch tevens zal het een tijdelijk onderkomen bieden aan hen, die geen dak boven hun hoofd hebben, of in benarde omstandigheden verkeren. Het adres van dit Tehuis is: Djodipanstraat 32—36, Malang.

Bezoek van den Chef van den Staf.

Deze grootsche gebeurtenis begint reeds te naderen en onze hoop en verwachtingen zijn hooggespannen. Ongetwijfeld zal veel belang worden gesteld in het programma dat we dit nummer publiceren.

Gaarne zouden we langs dezen weg de hulp van onze vrienden in Bandoeng en Soerabaja willen inroepen met betrekking tot LOGIES VOOR OFFICIEREN. In de twee genoemde plaatsen zullen Krijgsraden voor Officieren worden gehouden, waaraan vrijwel alle Officieren van het Territorie in twee groepen zullen deelnemen. Indien er vrienden zijn, die genegen zijn Officieren te logeeren, worden zij beleefd verzocht den Kommandant hiervan schriftelijk of telefonisch in kennis te stellen. De data voor Soerabaja zijn van 7 tot 10 Januari en voor Bandoeng van 13 tot 17 Januari. Bij voorbaat hartelijk dank!

Gelukwensen.

Gedurende zijn bezoek aan Celebes heeft de Kommandant Ensign Ramaker, de Secretaris voor de Divisie, bevordert tot den rang van Adjutant. Ook enkele andere

makers op Java en Celebes zijn door den Kommandant bevordert. In de Officieele Mededeelingen kunt U hun namen vinden. We wenschen hen allen van harte geluk!

Oogstfeest.

Uit alle deelen van het Territorie zijn bemoedigende berichten ingekomen over dit Feest der dankzegging. De doelwitten zijn bereikt, doch dat niet alleen, tijden van rijken zegen zijn op vele plaatsen beleefd en zielen hebben Christus als hun Verlosser aangenomen. Halleluja!

Getrouwe en langdurige dienst.

In de maand November zullen verscheidene makers een belangrijken mijlpaal bereiken in hun loopbaan als Officieren van ons geliefd Leger. Op 5 November zal Majoor Woodward dertig jaren onafgebroken dienst hebben verricht, terwijl den 23sten de Majors Hallman, Roslund, Johansson en Brandt 25 jaar Officier zijn en de Orde voor getrouwen en langdurigen dienst zullen ontvangen. Onze oprechte en welgemeende gelukwensen, Majors! „De Heere zegene u, en behoede u! De Heere doe Zijn aangezicht over u lichten en zij u genadig!”

In verband hiermede denken we ook aan onze lieve makker, Mevrouw Majoor Kronenberg, die op 2 November den dag zal herdenken, waarop zij 40 jaar geleden in Legerdienst trad. Ook haar wenschen wij geluk. De laatste berichten over haar luiden, dat zij en de jongens het goed maken en dat het werk in Nederlandsch-Indië voortdurend in haar gedachten is.

WIJ ZOEKEN :

J. F. TIETJEN. — Geb. 25 October 1882 te Osterscheps (Edewecht, Oldenburg, Duitschland). Verliet in 1916 den militairdienst. Woonde in 1920 in Kepahiang (Benkoelen, Sumatra). Volgens geruchten thans woonachtig te Mr. Cornelis.

L. A. v. d. MEER. — Alg. Stamboeknummer 87694.

22 Febr. 1933 afgevoerd van het Ned.-Ind. Leger wegens vermissing.

Familieleden doen navraag naar beide bovengenoemde personen.

Indien iemand enige inlichtingen over deze personen zou kunnen verstrekken, wordt hij of zij beleefd verzocht hiervan mededeeling te willen doen aan :

Kommandant J. W. de Groot,
Opsporings-Departement
Javastraat 16, Bandoeng.

INTERNATIONAAL
LEGERNIEUWS.

DE GENERAAL.

De Generaal heeft op Zaterdag 9 en Zondag 10 September zeer goede samenkomsten geleid in de staalstad Sheffield, Engeland. De bijeenkomsten werden gehouden in de New City Hall, een prachtige zaal, waarin voor het eerst Legersamenkomsten werden gehouden, die door duizenden menschen bezocht werden. In de sluitingsbijeenkomst waren drie duizend menschen aanwezig en meer dan honderd personen zochten Verlossing door Jezus' Bloed.

's Middags had een officieele ontvangst plaats door de gemeentelijke autoriteiten in dezelfde zaal; er werden hartelijke woorden van waardeering door den Lord Mayor, die op het platform omringd was door vele vertegenwoordigers van stad en kerken, gesproken.

De Generaal leidt in October een Congres te Toronto, Canada.

DE CHEF VAN DEN STAF.

Commissioner H. Mapp, de Chef van den Staf, bezocht van 16 tot 29 September Tsjecho Slowakije, Oostenrijk, Hongarije en Italië.

Ongetwijfeld zullen onze makers in die landen, waar het Leger des Heils niet zoo bekend en niet zoo uitgebreid is als in vele andere, dit bezoek op hoogen prijs hebben gesteld.

Weldra komt Nederlandsch-Indië aan de beurt. Zie uit naar de bijzondere aankondigingen in verband met dit bezoek.

CHINA.

Trots groote moeilijkheden gaat het Legerwerk in China steeds voort. Tijdens een bijzondere campagne werden in drie weken tijds 1000 zielen voor den Heer gewonnen. De Algemeen-Secretaris, Majoor Sansom, schrijft dat er ongeveer 40.000 vluchtelingen te Tientsin zijn aangekomen om daar veiligheid te zoeken. Het Leger des Heils heeft, samen met andere Zendingsgenootschappen, de verantwoordelijkheid op zich genomen voor deze arme menschen te zorgen en hun twee maal daags een maaltijd te bereiden.

RHODESIA.

De Kadetten zijn op stap geweest. Zij hebben een tournee gemaakt, welke zeven weken duurde. Zij legden 587 mijl te voet af van den 886 mijl langen tocht; 71 samenkomsten werden gehouden, waarbij 5.682 personen tegenwoordig waren en 852 zielen voor den Heer werden gewonnen.

Bovenstaande foto werd genomen op verzoek van de bezoekers en bewoners van het Militair Tehuis te Soerabaja, ter gelegenheid van de bevordering tot den rang van Majoor van onze makers, die alles doen wat in hun vermogen is voor het welzijn van allen, die met hen in aanraking komen.

Dat hun werk gewaardeerd wordt, bleek uit een toespraak bij die gelegenheid gehouden door een van de oudste bewoners.

God zegene Majoor en Mevrouw Hermes!

SEMARANG I.

Zondag 17 September leidde Kapitein Hilbolling van Bandoeng, die met verlof in Semarang was, de samenkomsten in ons Korps en vele zegeningen waren ons deel. Het woord van de Kapitein vond ingang in de harten der toehoorders en in de avondsamenkomst hadden wij de vreugde een der bezoekers aan de zondaarsbank te zien neerknielen.

ONZE PADVINDERS AAN HET KAMPEEREN.

Semarang.

De Leger des Heils-Padvinderstroep van Semarang I heeft weer een fijne kampweek achter den rug. De Oengaran bood ons een prachtgelegenheid om te kampeeren en nadat de regen ons den eersten avond overviel, hadden we verder prachtig weer.

De kampvuren waren erg gezellig. Vooral op Woensdag-avond, toen er vele gasten waren, waaronder verschillende Officiëren van Semarang en Oengaran. Adjudant Nyheim en Kapitein Luitjes vertelden ons een mooi verhaal en ook Broeder Mellaart sprak een woord. Verder werd door de jongens gezongen en gespeeld en een Aspirant-Padvinder ingelijfd bij onzen troep. De Troepleider, Luitenant D. Boschma, sprak daarna over het doel van de Advinderij en drukte de jongens op het hart om trouw te zijn aan hun beloften. Na het zingen van: „Vat Heiland bei mijn handen” sloot Mevrouw Brigadier Palstra dezen mooien avond met dankgebed.

Op Zaterdag 7 October zou de Territoriale Organisatrice onzen troep bezoeken en een parade leiden, wat ons zeer tot vreugde stemde. De Kapiteine overhandigde den Leider, namens den Kommandant, een Troepvlag. Bij de vlaghijsching wees ze de jongens opnieuw op de beginselen, gesymboliseerd door deze vlag. De brandweeroefening viel erg in den smaak. We danken de Kapiteine voor haar bezoek en zien uit naar een volgenden keer.

We gaan dapper voorwaarts en ons motto zal steeds blijven: „Redden en dienen” in Gods kracht.

X.

Jongenstroep van Bandoeng I.

„Wie gaat mee kampeeren?” zongen de jongens van troep V op Zaterdag 23 September, toen ze 's morgens vroeg vertrokken naar hun eerste kamp bij Padalarang. Wat een prachtig natuurschoon en welk een schitterend meer!

Wij begonnen met tenten en keuken in gereedheid te brengen; enkelen zochten hout voor het vuur en al spoedig konden we onzen eersten maaltijd gebruiken. 's Avonds hadden we een prachtig kampvuur en werd de wachtindeeling voor dien nacht bekend gemaakt. Het was wel wat vreemd voor de jongens om, terwijl de anderen rustig sliepen, op hun post te staan, doch spoedig zagen ze er den ernst van in, want 's nachts om één uur werd een overval gepleegd door een vijandelijke bende, die het gemunt had op onzen tent. Gelukkig keerde alles zich ten goede en werd het weer rustig.

Den volgenden dag besteedden we aan zwemmen, zwerfen, wedstrijden, enz. De koks hadden alles keurig voor ons maal in orde gebracht. Een langdurige stortregen deed onze plannen voor dien avond letterlijk verdrinken. Een Advinder fluit of zingt echter onder alle omstandigheden, en dat hebben onze jongens goed geleerd en begrepen. In onze hut werden toen wedstrijden en spelen gedaan, terwijl we aan het slot een avondwijding hadden in plaats van een kampvuur.

Den volgenden dag verkenden we den omtrek, waaronder ook het meer. 's Avonds bij onzen terugkeer in het kamp werden we opgeschrikt door een bericht, dat een groep aanvallers ons zou overrompelen en gevangennemen. Wat moesten we doen? Met spoed werden de plannen voor dien avond gewijzigd en de wachten uitgezet. Tusschen 10 en 12 zagen we een vijandelijk licht over het meer en na een hevigen strijd moesten we ons overgeven. We hebben een pracht-oefening gehad en er winst mee gedaan. Na een vriendschappelijke dronk met den vijand trok deze weer af. Den dag daarop keerden we zeer voldaan huiswaarts, God dankend voor Zijn zegen en vol goeden moed voor de toekomst!

H. G.

STOF TOT DENKEN.

Menigeen spreekt van ondankbaarheid, alleen om daardoor te toonen, dat hij wel eens een weldaad bewezen heeft.

Hij die nooit gestruikeld is, heeft veel minder stof tot roemen, dan hij, die viel, maar weer is opgestaan.

STRJD KREET

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET LEGER DES HEILS IN NEDERLANDSCH OOST INDIE.

BATAVIA I.

Ons Jongeliedenkorps gaat goed vooruit den laatsten tijd. Onze trouwe J. L. S. M., Zr. van Charldorp, heeft de zaak flink in handen; nieuwe kinderen worden bereikt en verschillende hebben de goede keuze gedaan, waaronder twee jongens van 15 en 16 jaar, die reeds ongeveer tien jaar de kindersamenkomsten bezoeken.

Op den J. L. Dag mochten we een achtal Jong-Soldaten inzegenen, hetgeen een

grote voldoening voor ons was.

Op de foto ziet men dit groepje met de J. L. S. M. en de B. O. van het Korps.

Deze jongens en meisjes bezoeken geregeld elke week de Jong-Soldatensamenkomsten en dragen uniform. Moge God hen zegenen en doen opgroeien tot arbeiders in Zijn Koninkrijk!

R. G.

LEGER DES HEILS BOEKHANDEL

Javastraat 16, Bandoeng.

SCHEURKALENDER VOOR 1934

Prijs f 1.—

Bestelt nu!

Wacht niet tot December met het koopen van Uw Kerstcadeaux.

Wij hebben een ruime sorteering Bijbels, boeken, teksten, en platen.

HET POTLOOD.

Wat een handig ding is een potlood! Jongens en meisjes gebruiken het op school, om te leeren schrijven. De winkelier gebruikt een potlood om zijn boeken bij te houden. Als we met vakantie zijn en onzen vrienden onze gedachten en ervaringen willen mededeelen, gebruiken we vaak een potlood, om een ansicht of briefkaart te schrijven. Zoo zouden we kunnen voortgaan en ontelbare keeren opnoemen, dat we een potlood noodig hebben en gebruiken.

Dan weten we ook, dat het mogelijk is, om allerlei soorten potlooden te koopen. We kunnen er een krijgen van wit hout, maar ook een van rood of blauw of groen geverfd hout, of zelfs van tweërlei kleur. Als we het noodige geld hebben, kunnen we ook een zilveren of gouden potlood koopen. Doch het doet er niet toe wat voor soort het is, waar het om gaat is — zal het schrijven? Is het binnenste goed? Is het vrij van steengruis, dat slechts over het papier zou krassen en geen letter of woord achterlaten, om onze gedachten uit te drukken?

Of het omhulsel, dat de „graphiet” of het lood bevat, eenvoudig of mooi versierd is, doet er weinig toe. We willen, dat het zijn plicht behoorlijk zal vervullen, en dientengevolge moeten we er absoluut zeker van zijn, dat het centrum echt en goed is.

Welnu, jong-lui, luistert eens naar mij. Als ge de plichten, die God u oplegt, wilt volbrengen, als ge rein en goed wilt leven, wat uw ouders vreugde en eer zal bereiden, dan is het absoluut noodzakelijk, dat ge goed zijt in het centrum — het hart.

We lezen omtrent Pharaö en zijn handelwijze met de Israëlieten, hoe hij hen wreed behandelde, omdat hij zijn hart verhardde. Natuurlijk volgde hieruit, dat ook zijn gedachten en handelingen hard en slecht waren.

We lezen, dat de Psalmist bad: „Scheep in mij een rein hart”. Wij, Heilssoldaten, zingen als een gebed: „Geef mij een hart als het Uwe”.

Als we goed willen doen, oprecht willen handelen, zuiver willen denken, dan moet ons hart gereinigd zijn. Het is nutteloos, om een slechten man te nemen en hem kostbare kleederen aan te trekken, hem te doen leven in een goed huis in de deffigste wijk der stad, hem overvloed van geld te geven, en dan te verwachten, dat hij een goed leven zal leiden. Dat kan men onmogelijk verwachten. Wat hij inderdaad noodig heeft, dat is een verandering des harten en niet een verandering van kleeren.

Ongetwijfeld weet ge wel, wat een onuitwisschaar potlood is. Het schrift daarvan is bijna niet te verwijderen.

Soms maken handelingen en woorden een onuitwisschaar indruk op hen, met wie we omgaan. Daarom behooren we elken dag van ons leven heel, heel zorgvuldig op onze woorden en handelingen te letten. We behooren voorzichtig te zijn met de kranten en boeken die we lezen, en met de platen die we bekijken, en met de dingen die we door de radio beluisteren.

Een onuitwisschaar indruk ten kwade kan het gevolg ervan zijn, en aldus een verhindering wezen voor onzen groei in de genade en de kennis van onzen Heiland.

Hoe kunnen we zulk een rein hart bezitten?

Wel, het is nauwelijks nodig, om u er aan te herinneren, Wie het was, Die ongeveer tweeduizend jaar geleden de booze geesten uit de menschen wierp.

Wie geeft genade en kracht aan mannen en vrouwen, die diep in de zonde gezonken zijn? Wie geeft hun de kracht om goed te leven? Jezus Christus.

Ja, Hij kan een rein hart scheppen! Hij kan genade en kracht geven. Hij kan iemand geheel en al anders maken.

De beste tijd om deze verandering te ervaren is, terwijl gij jong zijt, voordat de duivel vat op u heeft.

KOMENDE GEBEURTENISSEN.

DE KOMMANDANT EN MEVROUW DE GROOT:

- 6 Nov. Militair Tehuis Soerabaja, Lezing.
- 8 „ Militair Tehuis Solo, Lezing.
- 16 „ Bandoeng I, Heiligingssamenkomst.
- 22 „ Militair Tehuis Djokja, Lezing.

De Algemeen-Secretaris:

- 6 Nov. Militair Tehuis Batavia.
- 20 „ Militair Tehuis Bandoeng.
- 22 „ Militair Tehuis Solo.
- 30 „ * Bandoeng I, Heiligingssamenkomst.
- * Vergezeld van Mevr. Taylor.

Lt. Kolonel Dr. en Mevr. Wille:

- 9 Nov. Bandoeng I, Heiligingssamenkomst.

Majoor en Mevrouw Lebbink:

- 2 Nov. Bandoeng I, Heiligingssamenkomst.

Majoor en Mevr. Strandlund:

- 23 Nov. Bandoeng I, Heiligingssamenkomst.

Majoor Hiorth:

- 6 Nov. Militair Tehuis Bandoeng.

NIEUWS UIT MAKASSER.

Zaterdag 16 September hadden wij bezoek van de Kommandants en Kapitein Palstra, die op doorreis waren naar Midden-Celebes. Hoewel zij dienstelden avond nog zouden vertrekken, vonden de Kommandant en Mevrouw de Groot nog den tijd om een samenkomst te houden in onzen verlichten tuin. De Gouverneur van Celebes en andere vooraanstaande personen waren hierbij tegenwoordig.

Zondag, den 17den, nam Adjudant Rollfs, onze B.O., afscheid van ons Korps. Tevens vond de Oprachtdienst plaats van een kind van een der makers. Het was een plechtig oogenblik, toen de Adjudant het kind in zijn armen nam en onder onze Legervlag opdroeg aan God en het Leger. Enkele Soldaten spraken den Adjudant een woord van vaarwel toe. Ook verheugde het ons, Kapiteine Loemie in ons midden te hebben. Aan het einde der meeting kwamen vier zielen tot den Heer. Halleluja!

God zegene den Adjudant en geve hem een prettig verlof in het vaderland!

Zondag 24 September hadden wij de inzegening van eenige makers tot Heilssoldaten en werden 3 kinderen opgedragen. Des avonds afscheidssamenkomst van Kandidaat Coutrier, die naar Java zou vertrekken ten einde in de Kweekschool opgeleid te worden tot Officier. De Heer stelle haar tot zegen!

Zoo gaan wij voort in Makasser om te strijden tegen zonde en ongerechtigheid in de kracht van onzen Heiland.

J. L. Reer. Serg.

BATAVIA I.

Zondag 17 September was Majoor Loois onze speciaal. In de beide samenkomsten in de zaal, zoowel als in die in de openlucht, werd door de makers een goede strijdgeest aan den dag gelegd. Vele lessen putten we uit de Bijbel-toespraken van den Majoor, in het bijzonder uit de leerrijke geschiedenis van den profeet Jona.

M. S.

BATAVIA II.

Toen Zondag werd bekend gemaakt, dat Majoor Loois a.s. Maandagavond een bijzondere meeting in ons Korps zou komen leiden, stemde dit ons allen tot groote vreugde. De Majoor is geen vreemde voor ons en Adjuncte Lehmann, onze B.O., wekte ons op om onze vrienden en kennissen mede te nemen.

De zaal was dan ook aardig bezet. Na een korte openluftsamenkomst bij de deur, werd de strijd verder in de zaal voortgezet. De Majoor sprak duidelijk en eenvoudig en zijn boodschap bracht ons een rijken zegen.

Aan het eind der bijeenkomst kwamen twee zielen tot den Heer om verlossing te zoeken, terwijl drie makers een nieuwe toewijding maakten.

Halleluja!

L. W.

OM TE ONTHOUDEN.

Opkomende drift is als een binnenbrand; wees er gauw bij, of 't wordt een uitslaande vlam.

Niets durven aanvangen, uit vrees een fout te maken, staat gelijk aan doodhongerigen uit vrees voor ongezond voedsel.